

WOMEN-RIGHTS

WE CARE !!

WHO CARES ??

Ako už pravdepodobne vieš, tento festival je, tak ako sme to upresnili na našom letáku „benefit pre organizáciu zaoberajúcu sa ženskými právami“. Keď sme to pripravovali, nevedeli sme ešte, ktorú organizáciu chceme podporiť. Nakoniec, po niekoľkých zaujímavých diskusiách sme sa rozhodli, že by to mohlo byť „Blijf van mijn Lijf huis“ (Roky mojej telesnej schránky). Základná myšlienka tohto festivalu je získavanie peňazí pre už spomenutú organizáciu a taktiež poukázať na problém ženských práv. A tak je tu leták o tejto organizácii. Myslím, že ti pomôže vidieť jej ciele a aktivity a takisto ti poskytne dôvody, aby si nás podporil.

Blijf van mijn (Roky môjho tela) ponúka ochranu a dohľad ženám, ktoré sú psychicky, mentálne a sexuálne zneužívané. Adresa Blijf van mijn je tajná. Hned po príchode do domova aktivisti tejto organizácie zistujú, či môžu pomôcť obeti danej situácie. V prípade, že to nie je možné, hľadajú náhradnú alternatívu. Matka s dieťaťom majú vlastnú izbu. Školopovinné deti navštevujú školu a menšie deti trávia čas so svojimi mamami. Ženy sa starajú o svoju vlastnú domácnosť a dostávajú individuálnu a skupinovú pomoc od sociálnych pracovníkov zameranú aj na zabezpečenie detí bez mužskej pomoci. Pomoc je cielená na to, aby matky dosiahli schopnosť postarať sa o seba a o svoje deti. Po škole aj deti absolvujú skupinovú terapiu. Diskutovanými témami sú špecifické problémy mám a ich detí tak, ako aj vzťah medzi ženami a partnermi. Cieľom tohto všetkého je naučiť ich rozhodovať o vlastnej budúcnosti, žiť a pracovať spolu s inými ženami. Príležitostne sa konajú stretnutia s chúlostivými témami. Pravidelné stretnutia. Poskytujú pomoc s praktickými záležitosťami ako napr. sociálna podpora a náhradné bývanie.

Pre viac informácií o Blijf van mijn Lijf huis (a o iných podobných organizáciach) kontaktuj adresy na zadnej strane tohto bútoku, internet. Alebo podobné letáky, ktoré bedú tiež v dispozícii počas tohto festivalu.

Pramene použité pri písaní tohto letáku:

Mužské násilie voči ženám
B.v.m.L.h. internetová stránka

Užite si festival a zdravi vás: Roy, Johan, Inge, Ralf, Arno a Tim.

Keď si túto brožúrku prečítaš, prosím ťa nezahod' ju. Daj ju niekomu ďalšiemu.

Tak a si na poslednej strane. Jediné, čo nám ostáva povedať je, že dúfame že si si užil festival a možno zmenil myšenie o ženských právach. Sú tu nejaké adresy organizácií a tak podobne, ktoré sú aktívne v téme ženských práv. Ak chceš viac informácií, napíš im. Tiež môžeš nápišať nám, ak chceš nejaké informácie, alebo máš otázky týkajúce sa našich článkov...

ADRESY:

„Blijf van mijn Lijf“ Huis. (Roky môjho teja. Domov.)
Nijmegan/ Postbus 1323/ 6501 BH Nijmegen/ the Netherlands.
Amsterdam/ Postbus 94214/ 1009 AE Amsterdam/ the Netherlands.
Groningen/ Postbus 41125/ 9701 CC Groningen/ the Netherlands.
Heerlen/ Postbus 2594/ 6401 DB Heerlen/ the Netherlands.
Utrecht/ Postbus 14053/ 3508 SC Utrecht/ the Netherlands.
Zwolle/ Postbus 1058/ 8001 BB Zwolle/ the Netherlands.

(Ženské kníhkupectvá)

Savannah Bay/ Telingstraat 13/ 3512 GV Utrecht/ the Netherlands.
Shikasta/ Junusstraat 17/ 6701 AX Wageningen/ the Netherlands

(Ženské politické organizácie)

N.V./ Middaglijnstraat 10/1210 Brussel/ Belgium.
S.V.V./ Sint Jansstraat 32/ 1000 Brussel/ Belgium.
IPP./ Prinsengracht 911-915/ 1017 KD Amsterdam/ the Netherlands.

(Organizácia pomoci pre prostitútky)

Payoke vzw./ Zirkstraat 27/ 2000 Antwerpen/ Belgium.

(Sexuálne zneužívanie)

Buro Moussault/ Jacob van Lennepstraat 233e/ 1053 JC Amsterdam/ the Netherlands.
PPSI./ Postbus 85475/ 3508 AL Utrecht/ the Netherlands.
Tegen Haar Wil./ Postbus 131/ 7900 AC Hoogeveen/ the Netherlands.
VSG./ Postbus 1151/ 6501 BD Nijmegen/ the Netherlands.

(Ženské magazíny-noviny)

Nemesis./ Ambonplein 73/ 1094 PW Amsterdam/ the Netherlands
Opzij./ Kloveniersbergwal 23/ 1011 JV Amsterdam/ the Netherlands.
Symforosa./ Pulsebaan 122a/ 2275 Wechelderzande/ Belgium.

(Opvang voor jongere vrpouwwen)

MEIDENWEGLOOPHUIS./ Postbus 47/ 6500 AA Nijmegen/ the Netherlands.

Koho to zaujíma, správne? Je to len jeden z tých festivalov, že? Len nejaké hrajúce kapely, však? Nezaujíma ta posolstvo, že? Chceš skonzumovať čo najviac platní, však? Chceš sa len zabávať, nemám pravdu? Nezaujíma ta to, že? Nuž, nás to zaujíma!!!

Toto nie je len ďalší festival zorganizovaný niekoľkými ľuďmi. Toto nie je len ďalší festival o skonzumovaní kopy platní a čumenia na oblúbenú kapelu!! Toto je festival o posolstve a toto posolstvo chceme zdieľať s tebou!! Tým posolstvom je ROVNOPRÁVNOSŤ. Všetci sú si rovní, nezáleží na tom, či si žena, muž, homosexuál, čierny, biely alebo akýkoľvek. Všetci sme si rovní. Preto sme sa rozhodli získať prostredníctvom festivalu nejaké peniaze na podporu organizácie ženských práv, lebo ženy sú podceňované týmto systémom... A pretože my z HC/Punk scény stále hlásame revolučné názory svetu, tak by sme sa podľa toho mali aj chovať...

Ale ako som už povedal, koho to zaujíma? Lebo v poslednej dobe to vyzerá tak, že HC/Punk scéna je len o hudbe. Ľudia chodia na vystúpenia vidieť kapely. Iba konzumujú CD's (7" s), tričká alebo čokoľvek od svojich „oblúbených“ kapiel. Takže dôležitá je len hudba a konzumácia... Scéna existuje len z komerčnosti a siepej potreby... Kapely už nehovoria na pódiu nič (snáď okrem čísla nasledujúcej skladby), správa z HC vymizla. Čo je s ňou?? Nebola to ona, ktorá robila scénu unikátnou?? Nebolo to o vyjadrovaní vlastných názorov?? Áno bolo a dúfam, že aj je.

Nuž, v dnešnej dobe už musíš hľadať túto mentalitu, pretože jednoducho vymizla. Preto sme sa pokúsili vytvoriť niečo rozdielne. Pre nás je HC/Punk stále viac než „cool“ muzika. Chceme, aby sa politický aspekt HC/Punk vrátil späť na scénu, lebo táto správa je dôležitá, však?

Rozhodli sme sa spraviť benefičný koncert pre organizáciu ženských práv, myslíme si, že je to veľmi dôležité, lebo ženy stále nie sú rešpektované, ako by mali. Stále sú podceňované systémom. A keďže sa zdá, že každý v scéne si uvedomuje dôležitosť práv zwierat... rozhodli sme sa zvoliť si iný problém. Myslíme si, že ostatné problémy sa stali zabudnutými v scéne... A my by sme s tým mali niečo urobiť!!!

Ale prekvapilo by nás, keby to zaujímalo každého... Lebo väčšina ľudí sa vpochode vráti domov po show, po skonzumovaní mora platní, po zabávaní sa, bez toho, aby si uvedomili, čo podporili v ten večer a už na to ani nepomyslia. A najpojebanejšie je na tom to, že takto sú najčastejšie ľudia, ktorí vyhlasujú, že HC/Punk je tak revolučný a je geniálnou alternatívou „reálneho“ sveta...

Tito ľudia na to jednoducho kašlú. Prečo sa teda snažíme túto myšlienku vyjadriť... nikoho to nezaujíma !!! Koho to zaujíma... ??

Roy/ Bargerstegge 21 / 7103 DH Winterswijk/ the Netherlands.(Also NEW address for Slaves of Mainstream zine)

Myšlienky mi neustále prelietajú hlavou, ale neviem, čo mám robiť. Presne ako teraz, sedím pred svojím počítačom. Ale len ľažko sa mi píšu slová. Vždy keď chcem niečo naťukať do PC, prosté neviem, čo by to malo byť. Niekdedy mi to fakt lezie na nervy. Vypísať zo seba svoje frustrácie. Napríklad teraz. Organizujeme benefičný festival na tému ženských práv. A ja som slúbil, že o tom niečo napíšem. To sme vlastne urobili všetci. Ale odkedy je pre mňa ľažké písanie, nechávam voľne plynúť svoje myšlienky. Rád by som napísal niečo o benefičnom festivale. Aké stupídne je, že my „musíme“ organizovať túto show. Asi nerozumiete tomu, čo som práve napísal, ale skúsim to vysvetliť.

Hádam nikto nechce byť diskriminovaný. Ale stáva sa to a nikto si to ani nevšimne. Ľažko sa mi čeliло faktu, že ženy sú pod nadvládou mužov. Muži kontrolujú svet/spoločnosť. Ženy v skutočnosti nikdy nemali možnosť vyjadriť svoje názory, až postupom času. Vďaka ženám, ktoré vystúpili proti spoločnosti, v ktorej sú dominantní muži. Možno si pamätáš, že tvoja učiteľka história hovorila o ženách, ktoré dostali právo voliť okolo roku 1920 (teda aspoň tu v Holandsku). Teraz sú už ženy častejšie v riadiacich funkciách v spoločnostiach. Viem, že medzi/nadnárodný „Xerox“ presadzuje rozdelenie riadiacich funkcií 50%-50% pre ženy a mužov. Nepochybne existuje viac príkladov. Je pozitívne, že ženy bojujú za svoje práva, ale to nestačí. To je pre mňa dôvod, prečo je tento festival nevyhnutný. Snáď to tak necítim len ja. Dúfame, že prispejeme tejto ceste. Vlastne som týmto dosiahol svoj cieľ. Napísal som niečo...

Arno/Kasterleestr. 296/4826 GM Breda/Holland

BOLEŠŤ

20-04-'98 ... keď tak pozérám vonku, vidí ako rýchlo ideme. Miňame zelené pastviny, lesy prebúdzajúce sa príchodom jari, malé dedinky a opustené farmy. Niekoľko vlak zastaví, a kym pasažieri nastupujú a vystupujú, všímam si jemný dážď. Je toho tak veľa na pozorovanie, ale ja dokážem myslieť len na jednu vec: ten studený, divný deň v Januári. Odišiel som zo svojej izby okolo 5.00 hod. a šiel busom na vlakovú stanicu. Čakala ma 4-hodinová cesta za mojimi rodičmi a priateľmi, ktorých vidím aspoň cez víkend. Väčšinou sa snažím využiť cestu čo najlepšie: pracujem na nejakých tých stípcoch, doháňam zameškanú poštu alebo študujem. Avšak tentokrát som iba pozeral von oknom a na ľudí v kupé. Pobavil som sa pri počúvaní študentov, ktorí sa rozprávali o svojich alko-láskových dobrodružstvách.

Potom som si všimol to malé dievčatko, hrajúce sa v našom kupé, spievalo práve naučené pesničky, kym jej mamka zúfalá (a bez úspechu) snažila udržať dieťa na sedadle, aby „neobťažovalo ľudí“. Pozeral som na ženinu tvár, vyzerala unavená. Poušmial som sa nad jej zúfalým výrazom a predstavil si, aké je to vyčerpávajúce starať sa sám o dieťa.

Ked som otočil hlavu späť k oknu, do kupé vstúpil sprievodca a vypýtal si cestovné lístky. Vybral som svoju študentskú kartu, rýchlim pohybom som mu ju ukázal a vrátil sa späť k oknu, ale skôr, než moje myšlienky stihli zablúdiť úplne inde, niečo sa stalo... Sprievodca požiadal o listok tú ženu, no ona sa spýtala, či sa s ním môže pozahovárať vonku. Ak mám byť úprimný, čakal som nejakú hlúpu výhovorku, prečo nemá listok, takže som počúval a napäť čakal sprievodnú reakciu. Naštastie bolo počuť väčšinu dialógu, hoci sa žena viditeľne snažila hovoriť tak ticho, ako to len šlo. Najprv som uvažoval, prečo nemá listok, avšak keď rozhovor pokračoval, rýchlo som pochopil... Vysvetlila sprievodcovi, že príšla s dcérou neskoro, aby si kúpila listok pri okienku ... priliš sa bála kúpiť si ho v automate ... počul som ju hovoriť, že jej muž by ju mohol nájsť cez papierik, ktorý dôjde domov, keď si kúpite niečo „plastikové“ ... a že by to bolo priliš nebezpečné, odkedy je s dcérou na ceste do „Blijf van mijnen Lijf mis“

(domov Ruky Môjho Tela) ... a ako cesta pokračovala, počul som to malé sladké dievčatko hrať sa a spievať znova, zúfalá a unavená tvár matky nadobudla úplne iný význam ...

Ralf,
Kornoeljestr. 2-28c, 9741 JB Groningen, Holland

STRACH

Ja som proti...

Vyrásti sme s konzervatívnym názorom žien v kuchyni, kym muži prichádzajú domov z práce a deti sa pýtajú: „Čo je na večeru?“ Aj ja som žil takýto život ako dieťa. Mama sa starala o domácnosť, môj otec robil vo fabrike a všetci rodičia mojich priateľov boli na tom rovnako, celá rodina tiež. Ak niekoho matka pracovala a o domácnosť a starali spoločne, klasifikoval som túto rodinu ako „divnú“ alebo „čudnú“. Samozrejme na tomto vzorci úloh, nie je nič zlé, pokiaľ majú možnosť voľby v súlade s faktom, že obaja jedinci (muž a žena) sú si rovní. Ak si žena vyberie domácnosť, kto som ja, aby som tvrdil, že je to zlé? Som za možnosť voľby a toto je jednoduchý príklad.

Hoci mojím problémom je, že mnohé ženy si nevyberajú. Vybrať si za ne ich rodina, manžel. Stále to vyzerá ako štandardný vzor ... divné, nie?

Vedúca politická strana v Holandsku má názor CDA a jej sloganom je (voľne preložené) „Rodina, základný kameň spoločnosti.“ Táto strana je silne kresťanská a konzervatívna. Chce udržať staré hodnoty, starý spôsob života (Ľudia z tejto strany aj vyzerajú, že chcú návrat stredoveku...). Ak si tieto veci dáte dokopy, pochopíte prečo som proti!!!

Malé zhromáždenie.

- „Rodina, základný kameň spoločnosti.“
- kresťanský zameraná strana
- konzervatívna strana
- vedúca strana v Holandsku

Záver: Väčšina Holanďanov stále verí v staré hodnoty, rodinnú tradíciu, cirkev a spolu s tým podporujú myšlienku žien podriadených mužom. Nemusím vysvetľovať akú úlohu hrá cirkev v presadzovaní tohto názoru ...musím? To, čo chcem povedať je, že ženy sú stále utláčané toľkými spôsobmi a toto je len malinký príklad. Aj keď si myslím, že tento príklad je najhorší. Pretože, čo je horšie, než nechať tisíce ľudí veriť, že konzervativizmus, tradičné úlohy sú riešením spoločnosti? Čo je horšie ako nechať ľudí voliť stranu, ktorá presadzuje názor, že ženy patria do kuchyne? Myslím si, že musíme dať jasne najavo, že sme proti takému spôsobu myšlenia. Musíme veriť v ideu pokroku. Mali by sme vyvinúť myšenie a nájsť spôsoby ako žiť, nie stáť a mlčať, lebo je ľahšie podrobniť sa. Je tak jednoduché robiť to, čo chcú ostatní. Je ľahké nasledovať. Ja nie som nasledovník a nepodvolím sa. Vyjadrujem svoj názor. Ja som proti!!!

Som proti názoru, že ženy či muži majú danú rolu v spoločnosti bez možnosti výberu. Som proti tomu, že ženy a muži sú produkтом konzervatívnej pravicovej a mužmi ovládanej spoločnosti. Chcem si sám vybrať a chcem, aby si vybrali moje priateľky bez toho, aby hneď boli kopnuté do kuchyne. Môžete to zmeniť!!!

Johan
Van Douverenstraat 56/ 5961 JJ Horst/ Holland

O TOĽKO VIAC ...

Bola to februárová sobota a konal sa skvelý gig (vystúpenie) v Belgicku. Bol to skutočne dobrý gig, keďže skupiny, ktoré hrali, patrili k mojim obľúbeným. Jedna z týchto kapiel skôr než začala hrať, povedala, že sa cíta sklamaní. Bola som ohromená a uvažovala „sklamani v kom? v čom?“ A vtedy to prišlo.

Povedali, že hoci tam je veľa hc/punk ľudí, kapely sa ani neobťažovali vysvetlením svojich textov, či akokoľvek vyjadriť na pódiu. Nevyužili možnosť prispieť k „revolučnému charakteru“ punk/hc scény (podľa mňa možnosť povedať veci, ktoré môžu zmeniť spôsob myšlenia a spustiť reťazovú reakciu myšlienok ľudí v hľadisku, myšlienky, ktoré môžu skončiť v nájdení seba samého, myšlienok, v ktoré veríš a stojíš si za nimi). Seein' red tvrdili, že na to nebola lepšia príležitosť ako v ten večer. Môžeš sa ale zamyslieť a povedať prečo „ved tam bolo toľko hc/punk ľudí, ktorí vedia o čom to je“. Je to pravda? Sú si všetci títo ľudia vedomí tvojich „revolucionárskych myšlienok“? Nemyslím. Sú to len tieto príležitosti, čo ti dovolia a umožnia hovoriť, čo si myslíš. Tieto večery pomáhajú vytvoriť vyhlásenia, na ktoré budú aké-také ohlasys „publika“. Byť v hc/punk nemusí vždy znamenať, že vieš o všetkom, čo sa deje, že vieš, čo sa deje v hlavách ostatných.

Poklona skupinám, ktoré vysvetľujú veci na pódiu. Seein' red to samozrejme urobili. Oni boli tí, čo sa štažovali, ako veľa skupín pripisovalo tak nízku cenu svojím vystúpeniam na pódiu a „revolučným ideológiami“. Texty sú v hc/punk scéne dôležité. Hudba je spôsob komunikácie, cesta, akou povedať správy v textoch (dúfajúc, že vyvolajú reťazovú reakciu). Problémom je, že hudba je často hlasnejšia ako spevákov hlas. Slová vyzierajú ako náhodne vybraté a tým strácajú svoj efekt viesť s významom. Viet, ktoré musíš počuť. Komunikácia nie je kompletná. Jej tlak je menší. Použitím svojho hlasu pred skladbou môžeš kompenzovať neúplnú komunikáciu. Keď máš, čo povedať, povedz to pred skladbou. Vysvetľuj slová. Viem, že môžeš, lebo máš hlas, ktorý využívaš na spev.

Muslim povedať ešte niečo, čo má pre mňa obrovskú hodnotu a je to čosi, čo niektoré skupiny často hovoria (a prajú si to). „Toto nie je náš mikrofón... ktokoľvek, kto cíti, že musí niečo povedať (kritiku, svoj názor...), môže.“ Takže je tu tajná túžba stratíť tú anonymitu medzi publikom a vystupujúcou kapelou a takisto túžba po vzájomnej komunikácii.

Zvláštny pocit vo mne vyvoláva, keď hovorím o vzájomnom interakcií publiku a kapely, lebo neviem, či to hc/punk chce. Či publikum chce pôsobiť alebo len slepo konzumovať a vskutku sa stať publikom, ktoré tvrdí, že byť publikom znamená nemôcť povedať slovo, ale len spievať a (ne)súhlasiť so skupinou. Zničme strach, že sa správy nedostanú cez hľúpe hlavy a ich pôsobenie klesne k bodu mrazu (snáď sa nevyjadrujem moc abstraktne a dá sa to pochopíť). Pamäтай, že „bod mrazu“ je tu vždy. Preto keď veríš, že v hc/punk scéne je komunikácia dôležitá, dovoľ, aby boľo tvoj hlas aj počuť.

Tim,

Burgveldweg 15/ 5864 AJ Mecrio/ the Netherlands.

POKORENIE

PAIN

FEAR

SUFFER

HUMILIATION

Tento svet nie je dokonalý. Táto scéna nie je dokonalá. My ako Hardcore/Punx občas vyhlasujeme, že scéna je tak dobrá alternatíva aj pre skutočný svet. Nóóó, ja si to nemyslím. V niečom môžeme byť lepšia alternatíva, ale v mnom máme presne tie isté problémy ako ten „skutočný“ svet. Vlastne sme len malým odrazom tohto skurveného sveta. Napr. V „skutočnom“ svete sú kapitalisti, ktorí vykoristujú ľudí, ľudia sú priveľmi materialistickí, ženy majú podradné miesto v spoločnosti atď. Ale my v HC scéne nie sme o nič iní. Vyhlasujeme, že máme perfektné riešenie pre kapitalistický systém, ale v skutočnosti je to lož. Pretože v HC/Punk scéne sú „kapitalistické“ record-labels, čo o sebe tvrdia, že sú „HC“, čo vykoristujú deti otrhávaním a míňaním ich peňazí, ľudia v scéne sú tiež materialisti, starajú sa len o konzumovanie nosičov, dievčatá majú podradné miesto v scéne a najhoršie je, že nie sú brané vážne z jedného dôvodu – opačné pohlavie. Často sú využívané na nosenie chlopových vakov a tak môžu mošovať v bitke na konciete ich obľúbenej macho-skupiny a ak je dievča aktívne v scéne, zväčša nie je braná seriózne mužským pokolením. A to by sme mali zmeniť. Najprv musíme vyriešiť naše problémy v scéne, týkajúce sa ženských práv a roli oboch pohlavi, predtým než začneme kričať, že sme lepšou alternatívou pre „skutočný“ svet a to, že ho zmeníme. Prestaňme vystupovať tak revolučne, máme vlastné problémy!!! Nezmeníme svet, ak najprv nevyriešime naše problémy v scéne. Niekoľko z mojich priateľov to najlepšie povedali v jednej z ich piesní:

„BRO'SIS“

Čoraz častejšie som chorý z tejto mužskej scény, kde kokot je hlavný a ženy nie sú brané seriózne. Vy chlopky hovoríte, že to nie je vaša chyba. Ja si myslím, že ta to necháva chladného. Zamyslel si sa niekedy o útlaku žien, ich úlohe v spoločnosti a v tejto pojebanej scéne, a tak je tu čas aby si to urobil. Postav sa proti tejto sračke, je čas začať sa zaujímať o boj tvojej sestry.

(SEEIN'RED)

Roy/ Bargerstegge 21/ 7103 DH Winterswijk/ the Netherlands

„Stále myslím na slová typu „baby a kurvy“ na predaj“.

...Tieto slová sú z rozhovoru so šéfredaktorom holandského chlapčenského magazínu Webber, „nevzhodné pre dievčatá a rodičov“. Po štyroch dlhých rokoch ho prestali (kvôli klesajúcemu záujmu) vydávať. Šéfredaktor vyjadril svoj názor o príčine tohto poklesu a jeho argumenty ma ohromne prekvapili: tvrdil (v porovnaní s prvými číslami), že v časopise boli primálo používané slová ako baby a kurvy, príliš málo sexizmu ...

Nepíšem to ako „anti-Webber“ článok, nemôžem brať adolescenské magazíny ako tento vážne... alebo by som mala?

Posledné výsledky ukazujú, že celý spôsob nášho myslenia sa vyvíja v „nášt“ rokoch. Preto si myslím, že by sme nemali zanedbávať veci ako tento „časopis malých nadržaných chlapcov“, ale radšej sa na to pozrieť tak, ako to je, niečo, čo sa prejaví na činoch a názoroch výrastkov zajtrajska. Azda preto som šťastná, že pomáham organizovať tento festival. Jasne, je to benefit pre B.v.m.L.h., ale to neznamená, že nechce upozorniť aj na ostatné problémy dotýkajúce sa ženských práv. Bolo by tak ľahké povedať: „Hej! Ja psychicky/fyzicky netýram moju ženu/dievča!“ a potom prestať inteligentne uvažovať o spomenutých problémoch, ľo nie je to, čo ja/my chceme dosiahnuť organizovaním tohto koncertu. Je ľahké ukázať prstom na niekoho iného, ale pozri na svoje vlastné názory o a činy z ženami. Ja osobne si myslím, že volať nás ženy kurvy, štetky, šlapky či inakšie poukazuje na hlboký nedostatok rešpektu a ponižujúci spôsob myslenia. Je to niečo, čo si nezaslúžime a iba ďalšia stena na dlhej ceste k rovnoprávnosti.

Tak, ako som povedala predtým “-nášt roky” najviac ovplyvňujú spôsob, akým myslíme a vystupujeme. Preto si myslím, že vec „ženských práv“ (čo zahrnuje správanie aj spôsob reči) by tiež mala byť dôležitou témove v nami tak milovanej hc-punk scéne.

Bolo by zlé a ignorantské pripisať vinu len rapistom pred zvážením svojich vlastných skutkov.

Inge,
Hoevestein 239-6c, 6708 AK Wageningen, Holland

UTR PENIE